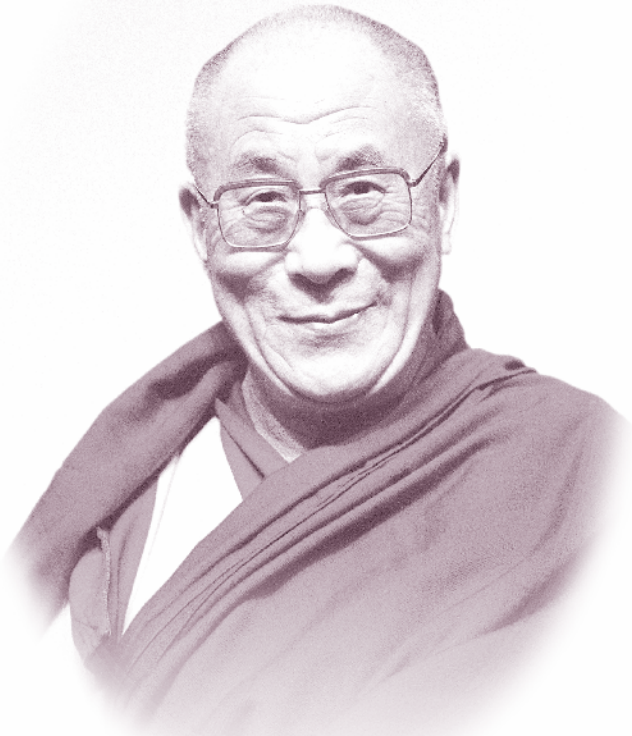

ข้อคิดทางบริหาร

ต่อ จากฉบับที่แล้ว

วิเชียร ศิริสุภาพกุล

ผ่านสายฝนดาโลลามะ

มีเวลาสงบจิตใจ สำนวญ ทบทวน ใคร่ครวญข้อมูลและปัญหา การรู้จักใช้เวลาอยู่ตามลำพังจะช่วยให้เราสามารถคิดอ่านแก้ปัญหาได้ มีสมาธิที่ดี มีสติสัมปชัญญะในการมองปัญหาได้ดีกว่าสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศที่โกลาหล ในปัจจุบันนี้ ปรากฏว่านักธุรกิจ หรือนักบริหารระดับสูงหันไปสู่ความสงบ เช่น การพยายามหาเวลาเข้าหาธรรมชาติ การปลีกวิเวก (serenity) หรือการเงียบสงบ (silence) หรือด้วยการสงบจิตนิ่งสมาธิ แม้จะเพียงชั่วครู่ แต่ก็เท่ากับอยู่กับตัวเอง ช่วยให้ผ่อนคลายจากความเครียดและยังเป็นการเติมพลังงานทางกายและทางใจซึ่งมีประโยชน์ต่อการบริหารงานและเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ

9. จงอำแขนรับการเปลี่ยนแปลง แต่อย่าปล่อยให้คุณค่าของคุณหลุดลอยไป สัจธรรมอย่างหนึ่งของผู้คนในโลกนี้ก็คือ การไม่ชอบความเปลี่ยนแปลง เพราะความไม่รู้ว่ามีเมื่อเปลี่ยนแปลงแล้วตนเองจะได้รับผลกระทบอะไรบ้าง การเคยชินอยู่กับสิ่งที่เป็นอย่างเดิมจะดีกว่าสิ่งที่กำลังจะเปลี่ยนแปลง แท้จริงแล้วคนเราพบความเปลี่ยนแปลงอยู่ทุกระยะ เพียงแต่ตนเองพร้อมจะอำแขนยอมรับมันได้อย่างไร ในชีวิตของคนเราเผชิญกับสิ่งใหม่ๆ ที่เคลื่อนไหวตัวเข้าหาเราอยู่ตลอดเวลา หากศึกษาวิเคราะห์จากประวัติศาสตร์ในด้านต่างๆ อาทิ ประวัติศาสตร์เศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรม หรือเทคโนโลยี ล้วนมีนวัตกรรมใหม่ๆ เกิดขึ้น เราสังเกตได้ว่าคนรุ่นใหม่ วัยเยาว์ต่างเรียนรู้กับความเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้น เราจึงไม่ควรเกรงกลัว หรือ

7. เมื่อคุณรู้ว่าทำผิด จงอย่ารอช้าที่จะแก้ไข ความฉลาดของการดำเนินชีวิต หรือการบริหารงานอยู่ที่การรู้จักแก้ไขปัญหาโดยไม่ต้องรีรอ การวิ่งเข้าแก้ปัญหาอย่างทันท่วงที แสดงให้เห็นถึงการเข้าใจปัญหา รู้ว่าทำผิดและยอมรับ ยอมรับแก้ไขปัญหานี้คือวุฒิภาวะอย่างหนึ่ง การรู้จักยอมรับความผิดพลาด หรือข้อบกพร่องและรีบแก้ไขปัญหานั้นเป็นคุณสมบัติที่ดีข้อหนึ่งของนักบริหารที่เดียวและสามารถพลิกผันสถานการณ์ร้ายให้กลับสู่ภาวะปกติ ดีกว่าที่จะดันทุรัง เพราะเกรงจะเสียหน้า เสียฟอร์ม ซึ่งจะยิ่งพาเข้ารก เข้าพงและอาจลุกลามเป็นเรื่องใหญ่และยุ่งยากยิ่งขึ้นได้

8. จงใช้เวลาในการอยู่ลำพังผู้เดียวในแต่ละวัน ในยุคสมัยแห่งการแข่งขันทางธุรกิจ สภาพความเร่งรีบของการใช้ชีวิตประจำวัน ในสังคม ล้วนมีแต่ความขมขื่น ผู้บริหารมากมายในปัจจุบันจึงเผชิญกับภาวะโรคเครียด ความกดดัน ยิ่งสถานการณ์ต่างๆ รุมเร้า ยิ่งทำให้การแก้ไขปัญหามองไม่เห็นที่ควรและอาจไม่รอบคอบได้ เพราะฉะนั้น วิธีที่ดีก็คือใช้เวลาในการอยู่ลำพังคนเดียวในแต่ละวัน เพื่อได้

ฉลาดกล้วต่อความเปลี่ยนแปลง เราควรตื่นตัว รับรู้ เรียนรู้กับสภาพ การณ์ที่กำลังเกิดขึ้น มิฉะนั้นจะตกยุค ธุรกิจอุตสาหกรรมเก่าๆ ดั้งเดิม หลายธุรกิจได้สลายหายไปอยู่ในหน้าประวัติศาสตร์แล้ว ธุรกิจใหม่ๆ หรือวิธีการบริหารใหม่ที่เราคาดไม่ถึงก็เฟื่องฟูในทำนองเดียวกันใครจะ ล่วงรู้ว่าธุรกิจที่กำลังเฟื่องฟูจะไม่อยู่ในหน้าประวัติศาสตร์หน้าถัดไป

10. จงระลึกไว้ว่า บางครั้งความเงียบก็เป็นคำตอบที่ดีที่สุด

ลองนึกภาพดูเวลาเกิดความโกลาหล วุ่นวาย ทุกคนต่างพูดโดยไม่มี ใครยอมฟังใคร ผลลัพธ์ย่อมไม่เกิดแน่ แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนิ่ง เงียบและฟังดู จะเห็นสาระในคำพูดของอีกฝ่ายและเป็นช่องทางใน การตรึกตรอง ทว่าในการทำงานนั้น บางครั้งบางครั้งหาข้อ หาข้อสรุปไม่ได้ หรือยังหาทางไม่เจอ หรือยังไม่รู้ว่าจะได้ตอบอย่างไร วิธีที่ ดีที่สุดก็คือการเงียบเสียและในขณะที่เงียบนั้น เท่ากับว่าเรากำลังสงบ จิตและสงบความเคลือบไหวและขณะที่อยู่ในภาวะ เงียบ สงบนั้น จะเกิดความคิด หรือที่เรียกว่า **"ปิ้งแวก"** ขึ้น การปล่อยให้อีกฝ่ายพูด หรือร่ายยาวออกมานั้น เราก็จะเก็บเกี่ยวข้อมูล ไม่แน่ว่าคำตอบจะ แผลงฝังอยู่ในวาทะของเขา หรือเราอาจต่อยอดจากสาระที่เขาพูดก็ได้ นี่แหละคือวิธีเงียบและฟังให้มาก ดีกว่าที่จะตอบโต้โดยไร้ประโยชน์

11. จงดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อที่ว่าเมื่อคุณ สูงวัยขึ้นและคิดทวนกลับมา คุณจะสามารมีความสุขกับสิ่งที่ได้ ทำลงไปได้อีกครั้ง ในหลายองค์กรชั้นนำที่มีชื่อเสียงและยั่งยืนยง อยู่ในปัจจุบัน ก่อตั้งขึ้นมาและได้รับการบริหารดูแลจากผู้บริหารรุ่น ต่อรุ่นอย่างซื่อสัตย์สุจริต ปลูกฝังปรัชญา อุดมการณ์การทำงาน ตลอดจนวัฒนธรรมขององค์กร หลายแห่งกลายเป็นแบบอย่างของ การเรียนรู้ ถือเป็น best practice ที่องค์กรต่างๆ มาขอศึกษาเรียนรู้ อดีตผู้บริหารที่เป็นผู้สร้างตำนานก็ยังคงเป็นที่กล่าวขวัญแม้อายุจะ ล่วงเลยมามาก นี่คือการภูมิใจอย่างหนึ่งและถือเป็นแบบอย่างที เหล่าผู้บริหารควรเจริญรอยเป็นเยี่ยงอย่างทีเดียว ในหน้า ประวัติศาสตร์ของการประกอบธุรกิจ เมื่อเราเจริญรอยตามและ ปฏิบัติได้เช่นท่านเหล่านั้น แม้เวลาจะผ่านไปเท่าไร เราก็อดภูมิใจไม่ ได้เช่นกัน

12. บรรยากาศอันอบอุ่นในครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญ

ของชีวิต การทำงานในองค์กรเปรียบไปก็ไม่ต่างจากการอยู่ใน **"ครอบครัว"** เช่นกัน เพียงแต่คำว่า **"ครอบครัว"** ในสถานที่ทำงานอาจ จะมีบริบทที่ต่างจากครอบครัวในบ้าน แต่หากพินิจให้ดีแล้ว การ ทำงานในสถานที่ทำงานก็คือสังคมาแบบหนึ่ง มีการติดต่อสื่อสาร ต่อกัน ทำงานร่วมกัน ในบางองค์กรที่เห็นความสำคัญของประเด็นนี้ จึงพยายามสร้างสถานที่ทำงานให้มีบรรยากาศเหมือนในบ้าน หลาย แห่งพยายามสร้างบรรยากาศแบบครอบครัว (Family feeling) ซึ่งจะ ทอนความเคร่งขรึมของสถานที่ทำงานให้มีความรู้สึกเหมือนบ้าน และ ในบรรยากาศเช่นนี้จะช่วยให้บรรยากาศในการทำงานราบรื่นและมีความ เอื้ออาทรต่อกันดังสมาชิกในครอบครัว

13. เมื่อเกิดขัดใจกับคนที่คุณรักให้หยุดไว้แค่เรื่องปัจจุบัน

อย่าขุดคุ้ยเรื่องในอดีต เราคงเคยเห็นคู่รักหลายคู่ที่มีปัญหาขัดแย้ง และมักจะลากดึงเรื่องราวอดีตเก่าๆ ที่สงสมและสะสมออกมา กระหน่ำนั้น มักจะมีจุดจบที่น่าเสียใจ แท้จริงมันเป็นเรื่องที่ผ่านมา แล้ว ในทำนองเดียวกัน ในการทำงานในองค์กรนั้น เมื่อมีปัญหาใน การทำงานในขณะปัจจุบัน ก็ควรจะแก้ไขเฉพาะเรื่องราวปัจจุบัน เท่านั้น ไม่ควรจะเอาเรื่องราวในอดีตที่ผ่านไปแล้วออกมาฟุ้งฟอย ปนเป เพราะไม่เพียงแต่ทำให้บรรยากาศเลวร้ายลงไปเท่านั้น ยัง เท่ากับปลูกและสร้างข้อขัดแย้ง (conflict) โดยใช้เหตุและรังแต่จะ สร้างปัญหาซ้อนปัญหาอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

14. จงแบ่งปันความรู้ เพื่อเป็นหนทางก้าวสู่ความเป็นอมตะ

องค์กรก็เปรียบเหมือนสิ่งมีชีวิต มีการเติบโตใหญ่ มีโรคภัย ต้องมีการ บำรุงรักษา หากดูแลไม่ดีเท่าที่ควร โอกาสที่จะเจ็บป่วย (เสียหาย) ย่อมเป็นไปได้อยู่แล้ว ฉะนั้น การที่จะให้องค์กรยืนหยัด จึงต้องมีการ ถ่ายทอดแบ่งปันความรู้ เทคนิค เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา เรียนรู้ เพื่อ เป็นอุทราหรณ์ หรือต่อยอดความคิด หรือปฏิบัติการให้องค์กรเติบโต และทันกับความเปลี่ยนแปลง

